

ledes som den høitærede Indenrigsminister formener, i den første Passus af § 2 virkelig indeholdes en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til uden Forslag fra Amtsrådet, ja selv imod et saadant at optage Veistykker som Landeveie. Hvis dette var saa, og dersom altsaa min Mening i den Henseende er urigtig, vilde jeg ganske vist ikke have nogen særlig Opfordring til at holde paa det Ændringsforslag, jeg har stillet. Dette Ændringsforslag er forsaavidt mindre omfattende end Bestemmelsen i Iste Passus § 2, som der i denne, naar den fortolkes saaledes, som den høitærede Indenrigsminister formener, at det bør fortolkes, ligger en Nødvendighed for Indenrigsministeren, ikke blot til at paasee, at de Veie, der hidtil have været Landeveie, ogsaa vedblive at være det, men ogsaa til at optage nye Veie som Landeveie, men det Væsentligste vil dog rammes ved mit Ændringsforslag, nemlig det, at der ikke imod en allerede truffen Overenskomst mellem flere Amter ifølge et enkelt Amts Indstilling gaaer en Veie bort som Landeveie. Jeg skal derfor, som sagt, idet jeg haaber, at maaffee andre ærede Medlemmer vilde tage Ordet om dette Spørgsmaal, forbeholde mig, saafremt jeg hører den Mening, som den høitærede Minister har udtalt, støttet, da at tage dette Forslag tilbage. — Med Hensyn til det Forslag, jeg har stillet til § 3, har jeg virkelig ogsaa med al Flid graaffet over, hvorvidt de Erindringer, som igaar blede fremsatte derimod af den høitærede Minister, paa nogen Maade maatte være begundede, men jeg maa beklage, at jeg ikke har kunnet komme til det Resultat. Der kom igaar nogen Forvirring ind i Discussionen derved, at den høitærede Minister strax vilde slaae fast, at ved dette Ændringsforslag rammes ogsaa de Broer, som ligge paa Sogneveie, saaledes at, hvor der paa en Sogneveie laa en Bro, som Amtsrepartitionsfonden hidtil udelukkende havde vedligeholdt, vilde denne komme ind under den Bestemmelse, som jeg sagde, at i det Tilfælde skulde Amtsrepartitionsfonden vedblive at holde saadanne Broer

vedlige uden Bidrag fra Kommunen. Jeg svarer dertil, at selv om saa var, vilde dette ikke være meer end billigt mod vedkommende Sognebeboere; men Sagen er den, at den Tanke, som jeg har villet udtrykke ved dette Ændringsforslag slet ikke har Hensyn til Sogneveiene; hvis jeg havde villet det, maatte jeg nødvendigviis have stillet mit Forslag til § 5 og ikke til § 3, thi denne angaaer kun Landeveiene, og der vil altsaa ikke efter Betragtelsen af dette Forslag kunne vedblive at paahvile Amtsrepartitionsfonden nogen Byrde med Hensyn til Broer paa Sogneveie, som den uden dette Forslag vilde være fri for. Paragraphen begynder udtrykkeligt saaledes: „Det paaligger enhver Amtsraadskreds at holde de igjennem samme løvende Landeveie i forsvarlig Stand, og lige Forpligtelse paahviler Kredsen“ — her kommer Ændringsforslaget ind — „med Hensyn til Broer, hvis Vedligeholdelse hidtil har paahvilet osv.“. Med Hensyn til Redactionen af Ændringsforslaget paastaar jeg fremdeles, at den er fuldstændig correct. Ja, man kan jo rigtignok endnu tvistes om, hvorvidt der burde staae Veikassen eller Statskassen. Denne Erindring anseer jeg imidlertid for at være af den Betskaffenhed, at jeg ikke skal opholde mig derved. Det er jo en Smagsag, om man skal sige Veikassen eller Statskassen; Veikassen er en Deel af Statskassen (Fischer: Nei)! Jo, fuldstændig. Men lad os da nu for ikke at misforstaae hinanden sige, at der er meent Veikassen, og lad saa Nogen have Ret deri, at det maaffee havde været bedre at sætte „Veikassen“ — jeg indrømmer det ikke, men jeg vil lade det staae hen —, saa siger jeg, er der ligesuldt ved Ændringsforslaget givet baade en udtømmende Bestemmelse og en Bestemmelse, der netop kun rammer de Broer, som det har været Tanken at ramme. Hvad der navnlig er tænkt paa, er jo nemlig de Broer, der ligge paa Landeveiene i Nærheden af Kjøbstæderne, og der vil efter Ændringsforslaget ikke kunne komme andre Broer ind under Amtsraadens fortsatte Vedligeholdelse.